

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi II Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący – S.S.O Barbara Kubasik

Protokolant – sekr. sąd. Anna Krzesłowska

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2014 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa Spółdzielni (...) z siedzibą w K. oraz (...) + Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

przeciwko (...) Szpitalowi Specjalistycznemu im. (...) w Z.

o zapłatę

1. zasądza od (...) Szpitala Specjalistycznego im. (...) w Z. na rzecz Spółdzielni (...) z siedzibą w K. oraz (...) + Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. kwotę 874.176,14 zł (osiemset siedemdziesiąt cztery tysiące sto siedemdziesiąt sześć złotych czternaście groszy), z tym zastrzeżeniem, że zapłata na rzecz jednego z powodów zwalnia pozwanego z obowiązku zapłaty na rzecz drugiego z powodów do wysokości dokonanej zapłaty, z odsetkami ustawowymi od kwot:

- 55.108,96 zł (pięćdziesiąt pięć tysięcy sto osiem złotych dziewięćdziesiąt sześć groszy) od dnia 30 listopada 2013 roku do dnia 6 listopada 2014 roku,**
- 119.502,28 zł (sto dziewięćnaście tysięcy pięćset dwa złote dwadzieścia osiem groszy) od dnia 30 grudnia 2013 roku do dnia 6 listopada 2014 roku,**
- 119.502,28 zł (sto dziewięćnaście tysięcy pięćset dwa złote dwadzieścia osiem groszy) od dnia 30 stycznia 2014 roku do dnia 6 listopada 2014 roku,**
- 119.502,28 zł (sto dziewięćnaście tysięcy pięćset dwa złote dwadzieścia osiem groszy) od dnia 2 marca 2014 roku do dnia 6 listopada 2014 roku,**
- 68.046,83 zł (sześćdziesiąt osiem tysięcy czterdzieści sześć złotych osiemdziesiąt trzy grosze) od dnia 29 września 2013 roku do dnia 6 listopada 2014 roku,**
- 78.046,83 zł (siedemdziesiąt osiem tysięcy czterdzieści sześć złotych osiemdziesiąt trzy grosze) od dnia 30 października 2013 roku do dnia 6 listopada 2014 roku,**
- 78.046,83 zł (siedemdziesiąt osiem tysięcy czterdzieści sześć złotych osiemdziesiąt trzy grosze) od dnia 30 listopada 2013 roku do dnia 6 listopada 2014 roku,**

- **78.046,83 zł (siedemdziesiąt osiem tysięcy czterdzieści sześć złotych osiemdziesiąt trzy grosze) od dnia 30 grudnia 2013 roku do dnia 6 listopada 2014 roku,**
- **78.046,83 zł (siedemdziesiąt osiem tysięcy czterdzieści sześć złotych osiemdziesiąt trzy grosze) od dnia 30 stycznia 2014 roku do dnia 6 listopada 2014 roku,**
- **80.326,19 zł (osiemdziesiąt tysięcy trzysta dwadzieścia sześć złotych dziewiętnaście groszy) od dnia 2 marca 2014 roku do dnia 6 listopada 2014 roku;**

2. zasądzoną w punkcie 1 należność rozkłada na cztery raty płatne w następujących terminach:

- **I rata w wysokości 274.176,14 zł (dwieście siedemdziesiąt cztery tysiące sto siedemdziesiąt sześć złotych czternaście groszy) płatna do dnia 31 grudnia 2014 roku,**
- **II rata w wysokości 200.000 zł (dwieście tysięcy złotych) płatna do dnia 1 lutego 2015 roku,**
- **III rata w wysokości 200.000 zł (dwieście tysięcy złotych) płatna do dnia 1 marca 2015 roku,**
- **IV rata w wysokości 200.000 zł (dwieście tysięcy złotych) płatna do 1 kwietnia 2015 roku, wszystkie kwoty płatne do dnia 10-ego każdego miesiąca z odsetkami ustawowymi w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat;**

3. zasądza od pozwanego (...) Szpitala Specjalistycznego im. (...) w Z. na rzecz powodów Spółdzielni (...) z siedzibą w K. oraz (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. solidarnie kwotę 50.926 zł (pięćdziesiąt tysięcy dziewięćset dwadzieścia sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IIC 1470/14

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 7 sierpnia 2014r. powodowie Spółdzielnia (...) z siedzibą w K. oraz (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. wnieśli o zasądzenie od pozwanego (...) Szpitala Specjalistycznego im. (...) w Z. na ich rzecz kwoty 874.176,14 zł (osiemset siedemdziesiąt cztery tysiące sto siedemdziesiąt sześć złotych czternaście groszy)- z tym zastrzeżeniem, że zapłata na rzecz jednego z powodów zwalnia pozwanego z obowiązku zapłaty na rzecz drugiego z powodów do wysokości dokonanej zapłaty, z odsetkami ustawowymi od kwot:

- **55.108,96 zł (pięćdziesiąt pięć tysięcy sto osiem złotych dziewięćdziesiąt sześć groszy) od dnia 30 listopada 2013 roku do dnia 6 listopada 2014 roku,**
- **119.502,28 zł (sto dziewiętnaście tysięcy pięćset dwa złote dwadzieścia osiem groszy) od dnia 30 grudnia 2013 roku do dnia 6 listopada 2014 roku,**
- **119.502,28 zł (sto dziewiętnaście tysięcy pięćset dwa złote dwadzieścia osiem groszy) od dnia 30 stycznia 2014 roku do dnia 6 listopada 2014 roku,**
- **119.502,28 zł (sto dziewiętnaście tysięcy pięćset dwa złote dwadzieścia osiem groszy) od dnia 2 marca 2014 roku do dnia 6 listopada 2014 roku,**
- **68.046,83 zł (sześćdziesiąt osiem tysięcy czterdzieści sześć złotych osiemdziesiąt trzy grosze) od dnia 29 września 2013 roku do dnia 6 listopada 2014 roku,**

- **78.046,83 zł (siedemdziesiąt osiem tysięcy czterdzieści sześć złotych osiemdziesiąt trzy grosze) od dnia 30 października 2013 roku do dnia 6 listopada 2014 roku,**
- **78.046,83 zł (siedemdziesiąt osiem tysięcy czterdzieści sześć złotych osiemdziesiąt trzy grosze) od dnia 30 listopada 2013 roku do dnia 6 listopada 2014 roku,**
- **78.046,83 zł (siedemdziesiąt osiem tysięcy czterdzieści sześć złotych osiemdziesiąt trzy grosze) od dnia 30 grudnia 2013 roku do dnia 6 listopada 2014 roku,**
- **78.046,83 zł (siedemdziesiąt osiem tysięcy czterdzieści sześć złotych osiemdziesiąt trzy grosze) od dnia 30 stycznia 2014 roku do dnia 6 listopada 2014 roku,**
- **80.326,19 zł (osiemdziesiąt tysięcy trzysta dwadzieścia sześć złotych dziewiętnaście groszy) od dnia 2 marca 2014 roku do dnia 6 listopada 2014 roku (pozew k. 2-4 akt).**

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 19 sierpnia 2014r. (sygn. akt IINc 180/14) Sąd Okręgowy w Łodzi uwzględnił w całości powództwo (nakaz zapłaty k. 19-20 akt).

Pozwany (...) Szpital Specjalistyczny im. (...) w Z. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa z uwagi na brak udowodnienia roszczenia oraz zasądzenie od powodów solidarnie na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (sprzeciw od nakazu zapłaty k. 2630 akt).

W pierwszej kolejności pozwany wskazał, iż roszczenia powodów nie zostały w żaden sposób udowodnione, co winno skutkować oddaleniem powództwa w całości, a nakaz zapłaty nie powinien zostać wydany. Należy mieć bowiem na względzie, że powodowie na dowód istnienia oraz wysokości wierzytelności względem pozwanego przedłożyli wyłącznie zestawienie zadłużenia/zestawienie faktur ujęte w pełnomocnictwach oraz przedsądowe wezwanie do zapłaty. Do pozwu nie zostały dołączone faktury ani w oryginale, ani nawet w kserokopii. Brak też w załącznikach do pozwu umowy, na istnienie której powodowie się powołują i z wykonania której wynikać mają wystawione faktury.

Pozwany zakwestionował fakt zasądzenia przez Sąd roszczenia w taki sposób, że jego spełnienie przez na rzecz jednego z powodów spowoduje wygaśnięcie roszczenia drugiego powoda. Powodowie działają jako konsorcjum w formie spółki cywilnej, mimo to dochodzą w niniejszym procesie faktur wystawionych nie przez ów konsorcjum, ale odrębnie przez Spółdzielnię (...) oraz I. + sp. z o.o. (...) z powodów dochodzi własnych należności. Niezrozumiałe jest zasądzenie należności w sposób solidarny, bowiem solidarność wierzycieli winna wynikać z ustawy lub czynności prawnej. W zakreślonym powyżej układzie trudno o konsekwencję skoro powodowie mieli zamiar wystąpić jako konsorcjum (jako wspólnicy spółki cywilnej) a dochodzą należności własnych.

Pozwany zakwestionował zatem tak określoną legitymację czynną po stronie powodowej.

Ponadto, poza wskazaną powyżej argumentacją nadmienił, że pozwany przelewem bankowym z dnia 27 czerwca 2014r. uregulował na rzecz powoda I. + sp. z o.o. kwotę 25 000 zł jako część należności z faktury VAT (...). Bez wątplenia zatem powództwo w tym zakresie winno zostać oddalone .

Na wypadek gdyby Sąd nie podzielił przedstawionej argumentacji pozwany wniósł o:

- oddalenie powództwa co do kwoty 25.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 27 czerwca 2014r.
- rozłożenie na podstawie art. 320 k.p.c. zasądzonych świadczenia na dwanaście równych miesięcznych rat, z uwagi na trudną sytuację finansową pozwanego Szpitala,
- nieobciążanie pozwanego kosztami sądowymi na podstawie art. 102 k.p.c.,

- dopuszczenie dowodu z załączonych dokumentów na okoliczność trudnej sytuacji finansowej pozwanego, uzasadniającej rozłożenie świadczenia na raty,
- dopuszczenie dowodu z zeznań świadka E. F. zatrudnionej u pozwanego na stanowisku głównej księgowej, na okoliczność trudnej sytuacji finansowej pozwanego, uzasadniającej rozłożenie świadczenia na raty,
- wniósł o skorzystanie przez Sąd z instytucji określonej w art. 320 k.p.c. rozłożenia zasądzonego świadczenia na dwanaście równych miesięcznych rat.

Pozwany podniósł, że artykuł 320 k.p.c. ma zastosowanie także w postępowaniu nakazowym, w jego fazie wywołanej wniesieniem zarzutów (wyrok SN z dnia 25 czerwca 1997 r., II CKN 175/97, OSNC 1997, nr 12, poz. 207). Rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty albo wyznaczenie odpowiedniego terminu do spełnienia zasądzonego świadczenia jest możliwe tylko "w szczególnie uzasadnionych wypadkach". Takie wypadki zachodzą, jeżeli ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny spełnienie świadczenia przez pozwanego niezwłoczne lub jednorazowe spełnienie zasądzonego świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody (M. Jędrzejewska (w opracowaniu K. Weitz) (w:) Kodeks postępowania cywilnego..., t. 2, red. T. Ereciński, s. 24 i n.; zob. też E. Gapska, Czynności..., s. 134; A. Góra-Błaszczkowska, Orzeczenia..., s. 40; M. Uliasz, Kodeks postępowania cywilnego..., s. 422).

W ocenie pozwanego, po jego stronie zachodzą właśnie takie okoliczności, które powinny skutkować rozłożeniem świadczenia na raty (sprzeciw od nakazu zapłaty k. 26-30 akt).

Odpowiadając na sprzeciw, powód podał, że faktury zostały przez pozwanego przyjęte, pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do ich treści, jak również nie były zgłaszane zastrzeżenia co do jakości wykonanej usługi przez powodów. W zakresie dochodzonej należności w całości powód podtrzymał stanowisko przedstawione w pozwie. Fakt zapłaty przez pozwanego kwoty 25 tys. zł został uwzględniony w pozwie i należność ta nie jest objęta powództwem.

Powód wniósł o nieuwzględnienie wniosku o rozłożenie należności na raty, bowiem pozwany świadomie zaciągał zobowiązanie wobec powodów i winien zabezpieczyć środki na zapłatę. Powodowie prowadzą działalność gospodarczą i brak zapłaty tak dużych kwot wpływa na ich płynność finansową. Rozłożenie świadczenia na raty stanowiłoby premiowanie nierzetelnego zachowania pozwanego, w szczególności biorąc pod uwagę daty powstania oraz wymagalności zobowiązania. Powodowie wykazywali daleko idące zrozumienie sytuacji pozwanego. Pomiedzy stronami były prowadzone rozmowy w celu ugodowego rozwiązania sytuacji na drodze pozasądowej. Jednakże działania pozwanego były jedynie pozornymi i stanowisko pozwanego nie pozwalało na dalsze tolerowanie braku zapłaty.

W ocenie powodów, brak jest również podstawy do nieobciążania pozwanego kosztami procesu (pismo procesowe k. 42-42v akt).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 stycznia 2013r. między konsorcjum firm- Spółdzielnią (...) z siedzibą w K. oraz (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. a pozwanym (...) Szpitalem Specjalistycznym im. (...) w Z. została zawarta umowa o kompleksowe utrzymanie czystości w budynkach i na terenie (...) Szpitala Specjalistycznego im. (...) w Z. przy ul. (...). Okres obowiązywania umowy strony określiły od dnia 7 stycznia 2013r. do dnia 6 stycznia 2017r. Strona powodowa wykonała swoje świadczenia i wystawiała faktury, które nie zostały zapłacone przez pozwanego.

Spółdzielnia (...) wystawiła faktury:

<i>Dokument</i>	<i>Data powstania</i>	<i>Termin płatności</i>	<i>Wartość</i>	<i>Data zapłaty</i>	<i>Wartość</i>
(...)	01-09-2013	29-11-2013	119 502,28 zł	30-04-2014	39 393,32 zł
				27-06-2014	25 000,00 zł
(...)	01-10-2013	29-12-2013	119 502,28 zł		
(...)	01-11-2013	29-01-2014	119 502,28 zł		
(...)	01-12-2013	01-03-2014	119 502,28 zł		
			478 009,12 zł		64 393,32 zł

Do zapłaty:

413.615,80 zł

I.+ Sp. z o.o. wystawiła faktury:

Dokument	Data powstania	Termin płatności	Wartość	Data zapłaty	Wartość
(...)	01-07-2013	28-09-2013	78 046,83 zł	29-01-2014	10 000,00 zł
(...)	01-08-2013	29-10-2013	78 046,83 zł		
(...)	01-09-2013	29-11-2013	78 046,83 zł		
(...)	01-10-2013	29-12-2013	78 046,83 zł		
(...)	01-11-2013	29-01-2014	78 046,83 zł		
(...)	01-12-2013	01-03-2014	80 326,19 zł		
			470 560,34 zł		10 000,00 zł

Do zapłaty: 460.560,34 zł

Całość należności głównej powodów wyniosła 874.176,14 zł wraz z ustawowymi odsetkami, w tym kwotę 413.615,80 zł na rzecz Spółdzielni (...) oraz kwotę 460.560,34 zł na rzecz I. Sp. z o.o.

Zgodnie z treścią umowy po wykonaniu przedmiotu umowy w danym miesiącu powodowie wystawiali faktury VAT, które były doręczone pozwanemu. Pozwany nie wnosił zastrzeżeń co do sposobu wykonania umowy przez powoda, jak również nie kwestionował treści faktur VAT.

Pozwany został wezwany do zapłaty dłużnych kwot pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego, co nie nastąpiło.

Pozwany przelewem bankowym z dnia 27 czerwca 2014r. uregulował na rzecz powoda I. + sp. z o.o. kwotę 25 000 zł jako część należności z faktury VAT (...). Kwota dochodzona pozwem uwzględnia powyższą zapłatę.

(dowód: potwierdzenie dyspozycji przelewu k. 32 akt, przedsądowe wezwanie do zapłaty k. 14 akt, umowa k. 43-54, faktury k. 55-60).

Środki finansowe przekazywane przez NFZ nie są wystarczające na pokrycie bieżących wydatków związanych bezpośrednio z udzielaniem świadczeń zdrowotnych. Kontraktowanie tych świadczeń odbywa się bowiem w wysokości narzuconej przez Narodowy Fundusz Zdrowia, a nie wynikającej z rzeczywistych potrzeb zdrowotnych społeczeństwa i satysfakcjonującej jednostki służby zdrowia. (...) Szpital Specjalistyczny w Z. mimo tak niskiego finansowania i ustalonych przez NFZ limitów świadczeń, za które otrzymuje należności ze środków publicznych, nie może odmówić pacjentom udzielenia świadczeń ratujących ich życie bądź zdrowie.

Wszystkie świadczenia zdrowotne zrealizowane przez (...) w Z. nie są bezpośrednio opłacane przez świadczeniobiorców. W ten sposób cały ciężar finansowania tzw. ponadlimitowych świadczeń zdrowotnych jest przerzucany wyłącznie na jednostkę służby zdrowia, a zapłata za tak zwane „nadwykonania” jest przedmiotem długotrwałych procesów sądowych, w efekcie, których Szpital nie otrzymuje jednak nigdy pełnego refinansowania ze środków publicznych. Dowodem na to są będące nadal w toku postępowania za świadczenia udzielone ponad ustalone przez NFZ limity w latach poprzednich, jak choćby za rok 2010. Szpital musi płacić swoje zobowiązania na bieżąco, tymczasem na środki niezbędne na ich finansowanie musi czekać przynajmniej rok-półtora roku. Na chwilę obecną rzeczywiste koszty prowadzenia Szpitala i udzielania świadczeń zdrowotnych znacznie wzrosły i sytuacja finansowa (...) w Z. jest bardzo trudna. Szpital nie jest w stanie dokonywać bieżących zapłat za dostawy leków i za transport pacjentów. Zadłużenie placówki z tego tytułu jest już wielomiesięczne. Nie jest możliwe jednorazowe spełnienie zasądzonego na rzecz powoda świadczenia, zważywszy na jego znaczną wysokość.

Aktualny bilans pozwanego, potwierdza bardzo złą sytuację finansową (...) im. (...) w Z. i zadłużenie na kilka milionów złotych (dowód: zeznania świadka E. F. k. 67 czas 00:11:08- 00:26:28, bilans k. 33-36 akt).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Podstawy prawnej powództwa należy upatrywać w art. 750 k.c. i art. 471 k.c. Powód działający jako konsorcjum wykonał swoje świadczenie, a pozwany nie zapłacił za wykonane usługi, w kwotach i w terminach określonych w fakturach. Kwota dochodzona przez powoda uwzględnia dokonaną przez pozwanego wpłatę w wysokości 25.000zł, czego ostatecznie pozwany nie zakwestionował. Stronie powodowej należy się więc zapłata za wykonaną usługę – stosownie do treści wystawionych przez nią faktur VAT.

W związku z powyższym, Sąd orzekł w punkcie 1 sentencji wyroku zgodnie z żądaniem strony powodowej, oznaczając daty wymagalności odsetek od poszczególnych kwot na podstawie terminów wymagalności należności głównych objętych fakturami VAT. Termin płatności odsetek również nie był w sprawie sporny – orzeczono o nim na podstawie

art. 481 § 1 k.c. i art. 455 k.c. Zobowiązanie pozwanego szpitala z tytułu zawartych umów stało się wymagalne po bezskutecznym upływie terminu określonego przez powoda w fakturach VAT. Od dni następnych po datach oznaczonych w fakturach powodowi należą się odsetki za opóźnienie.

Z uwagi na to, iż roszczenie strony powodowej Sąd rozłożył na raty, termin końcowy okresu, za jaki należą się odsetki od zasądzonych w punkcie 1 sum należało określić na datę wyrokowania, tj. 6 listopada 2014 roku.

Zgodnie z art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie (...). W uchwale z dnia 22 września 1970 roku (III PZP 11/70, LexPolonica nr 296060, OSNCP 1971/4 poz. 61, OSPiKA 1971/11 poz. 202) Sąd Najwyższy wskazał, że rozkładając z mocy art. 320 k.p.c. zasądzone świadczenie pieniężne na raty, sąd nie może – na podstawie tego przepisu – odmówić przyznania wierzycielowi żądanych odsetek za okres do dnia wydania wyroku zasądzonego świadczenie; rozłożenie zasądzanego świadczenia na raty ma jednak ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratałnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat. Odsetki od poszczególnych rat stają się wymagalne w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z nich.

Odnosząc się do kwestii rozłożenia świadczenia na raty, czego domagała się strona pozwana, a na co powód ostatecznie nie wyraził zgody, zauważyć należy, że celem jakiego ma służyć przepis art. 320 k.p.c. jest ochrona dłużnika w szczególnie uzasadnionych wypadkach, a podstawą jego zastosowania jest uznanie sądu, iż taki szczególnie uzasadniony wypadek zachodzi. Powołany przepis uprawnia sąd do modyfikowania treści łączącego strony stosunku zobowiązaniowego. Wskutek rozłożenia na raty następuje z mocy konstytucyjnego wyroku inne oznaczenie sposobu i terminu spłaty świadczenia należnego wierzycielowi – terminy spłaty ratałnych świadczeń są od tej chwili inne, późniejsze.

Rozkładając świadczenie na raty (pkt 2 wyroku), Sąd Okręgowy miał na uwadze trudną sytuację materialną pozwanego szpitala oraz fakt, iż zasądzona kwota 874.176,14 zł jest kwotą bardzo wysoką, niemożliwą do jednorazowego zapłacenia przez pozwanego, który jest obciążony wieloma długami na rzecz podmiotów- dostawców usług i towarów. Powszechnie znana jest bardzo zła kondycja finansowa publicznych placówek opieki zdrowotnej, która dotknęła również stronę pozwaną. Z treści sprzeciwu od nakazu zapłaty wynika, że pozwany szpital nie otrzymuje z Narodowego Funduszu Zdrowia środków wystarczających na pokrycie bieżących wydatków związanych z udzielaniem świadczeń zdrowotnych, a ciężar finansowania tzw. „ponadlimitowych” świadczeń zdrowotnych obciąża właśnie pozwanego, który nierzadko nie otrzymuje pełnego refinansowania ze środków publicznych. Szpital nie jest w stanie regulować swoich zobowiązań z tytułu zapłaty za dostawę leków, środków opatrunkowych, transport pacjentów, dostarczanie posiłków, sprzątanie, a jego zadłużenie jest wielomiesięczne.

Pozwany nie jest podmiotem gospodarczym i trudno realizować świadczenia w postaci usług medycznych-zdrowotnych na zasadach gospodarki rynkowej, gdzie liczy się tylko zysk.

Tym samym uznać należało, że nierozłożenie zasądzanego świadczenia na raty mogłoby doprowadzić do poważnego uszczerbku w prawidłowym funkcjonowaniu placówki i realizowaniu przez nią zadań z zakresu opieki medycznej.

W ocenie Sądu, rozłożenie pozwanemu zasądzanego świadczenia na cztery raty, płatne w krótkich odstępach czasu (ostania rata do 1 kwietnia 2015r.), pozwoli uniknąć nadmiernego obciążenia dla kondycji pozwanego szpitala i zorganizować- wygospodarować środki finansowe dla strony powodowej.

Trudno odmówić powodowi legitymacji czynnej do wytoczenia powództwa, mimo że działają jako konsorcjum, skoro usługi podmioty te osobno fakturowały, a pozwany prawidłowości takiego rozliczania i wystawiania faktur nie kwestionuje.

Ponieważ żądanie strony powodowej zostało uwzględnione w całości, Sąd o kosztach procesu rozstrzygnął na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Koszty postępowania poniesione przez powoda w przedmiotowej sprawie wyniosły: 43.709zł – opłata od pozwu, 7.200 zł – wynagrodzenie pełnomocnika (§ 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra

Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, tekst jednolity: Dz. U. 2013 r. poz. 461), 17 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa. Łączna wysokość tych kosztów zamknęła się w kwocie 50.926zł, którą Sąd zasądził w całości od pozwanego na rzecz powodów solidarnie tytułem zwrotu kosztów procesu. Sąd nie znalazł podstaw ku temu, by odstąpić od zasady odpowiedzialności za wynik procesu na rzecz zasady słuszności z art. 102 k.p.c. Dlatego też to pozwany, jako przegrywający, zobowiązany został do zwrotu kosztów procesu należnych drugiej stronie. Pozwany jest dużą placówką, która winna liczyć się z koniecznością ponoszenia kosztów sądowych na skutek kierowania przeciwko niej postępowań sądowych w związku z nieregulowaniem ciążących na niej zobowiązań pieniężnych. Okoliczności tej nie zmienia fakt trudnej sytuacji finansowej polskich szpitali. Zdaniem Sądu Okręgowego, w rozpoznawanej sprawie nie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, w rozumieniu art. 102 k.p.c., który nakazywałby uznać za słuszne nieobciążanie pozwanego kosztami procesu, a więc de facto – przerzucenie ciężaru ich poniesienia na powoda.

Należy podnieść, że powód zwlekał z wytoczeniem powództwa, liczył na ugodowe rozwiązanie sporu, jednakże to postawa pozwanego zaprzepaściła taką szansę. Powód był zmuszony do złożenia pozwu i poniesienia kosztów sądowych.